

kan sige, at Borgerne i det øvrige Land er lige saa vanskeligt stillede, naar de har startet paa denne Tid, og derfor forekommer det mig, at man bør tage dette Forhold med i Betragtning. Der er ingen Tvivl om, at hele Landet over er de unge erhvervsdrivende, ikke mindst de unge Landbrugere, der har startet i de senere Aar, under et nogenlunde ensartet Tryk, og jeg er ganske overbevist om, at hvis vi i Rigsdagen vedtager Love som de foreliggende, vil det Spørgsmaal melde sig fra Tusinder af danske Statsborgere i det øvrige Land: Hvorfor kan vi ikke faa en tilsvarende Haandsrækning, da vi er ude for de samme Vanskeligheder som Sønderjyderne?

Dette Spørgsmaal vil opstaa i manges Sind og vil sikkert blive fremført Gang paa Gang, hvis man ligesom skaber en Tingenes Tilstand, der gør, at Sønderjyderne faar en Særstilling indenfor Befolkningen, som vi fra vor Side ikke mener de bør have, hvor Forholdene ellers er lige. De særlige Forhold i Sønderjylland kan betinge, at man gennemfører Foranstaltninger til at modvirke de særlige Vanskeligheder, men hvor Forholdene er ens for hele Landet og Vanskelighederne de samme, der bør Lovgivningen og Hjælpen være ens for hele Befolkningen.

En anden Forudsætning for vor Tilslutning er den, at man administrerer disse Love paa en saadan Maade, at de virkelig bringer den sønderjydske Befolkning varig Gavn. Den Haandsrækning, man her tilbyder den sønderjydske Befolkning, er, som jeg nævnte før, rundhaandet, uden Smaalighed, men vi bevæger os her paa et Felt, hvor man ved at gribe fejl administrativt kan skade dem, man søger at gavne. Fra det radikale Venstres Side kan vi ikke undlade at gøre opmærksom paa den Fare, som Lovforslagene rummer i saa Henseende. Det er givet, at hvis man varigt vil gavne den sønderjydske Befolkning, maa Lovgivningsmagten søge at fremme et sundt Erhvervsliv dernede, en økonomisk Tilstand, der er holdbar ogsaa i Fremtiden, og det gør man nu en Gang ikke ved at tilbyde en Laangivning, der kan blive overdreven.

Vi gør fra vor Side opmærksom paa, at man ikke kan hjælpe hverken en Landsdels Befolkning eller den enkelte Borger op ved at give ham en alt for rundhaandet Laangivning med Statens Garanti. Man kan hjælpe i Nuet, i Døgnets Vanskelighed, men bevarer man det usunde og understøtter det, vil det afstedkomme Vanskeligheder i det lange Løb. Derfor vil jeg paa mit Partis Vegne henstille til den højtærede Inden-

rigsminister, at man ved Udformningen af Administrationsreglerne for en Hypoteklaanefond for Sønderjylland tager Hensyn til, at denne Laangivning bliver udført paa et saadant Grundlag, at den understøtter en sund Økonomi.

En overdreven Laangiven medfører naturnødvendigt følgende Tingenes Tilstand i en Landsdel: Den giver høje Ejendomspriser, høje Jordpriser, og en fattig Landbobefolkning. Jeg nævner disse Virkninger ud fra den Betragtning, at hvis man vil gavne den sønderjydske Befolkning i det lange Løb, maa man advare mod en alt for stor Imødekommenhed i Udførelsen af denne Lovs Bestemmelser. Der er neppe Tvivl om, at hvis man i alt for stor Udstrækning prioriterer helt op til 75 pCt. af Ejendommens samlede Vurderingsværdi, Besætning og Inventar medregnet, vil man meget ofte ude omkring i Landet, i Særdeleshed i Sønderjylland, risikere at laangive op over Ejendommens Værdi i det Øjeblik, den skal realiseres. De økonomiske Vanskeligheder er store og stærke i Landbruget nu i Nedgangstiden; hverken i de offentlige Værdiansættelser eller i den almindelige Opfattelse har Nedgangstiden bundfældet sig.

Hvis derfor ikke Myndighederne, Direktionen og Vurderingsmændene tager Hensyn til det voldsomme Fald i Konjunkturerne i den sidste Tid, kan man let føres ud i en Laangivning, der skaber overkapitaliserede Bedrifter i Hundredevis i de sønderjydske Landsdele. Og hvad vil det sige for den sønderjydske Befolkning, at man ved Statsgaranti skaber Hundreder, ja Tusinder af overkapitaliserede Landbrugsbedrifter i Sønderjylland? Det vil betyde, at man lokker Ungdommen til at anbringe sine Sparepenge i Bedrifter, der i det lange Løb ikke kan give Løn for det Arbejde, man udfører i dem. Det skaber saaledes en økonomisk Tilstand, der for de unge dernede i den kommende Tid kan medføre Skuffelser, Fattigdom og liden Løn for Arbejdet.

Jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa en anden Ting, nemlig at den overdrevne Belaaning lægger Hindringer i Vejen for en sund Udstykning af Sønderjyllands Jord. Vi fra det radikale Venstre mener, at Kampen om Sønderjyllands Jord under den Situation, der nu hersker, bør føres paa den Maade, at man byder unge Danske fra det øvrige Land i saa stort Tal som muligt gode Landbrugervilkaar dernede; hvis „Landeværnet“ vilde henvende sin Opmærksomhed paa at støtte saadanne